

ПРОГРАМА

Республіканської платформи

ЗАТВЕРДЖЕНО
XXIII Надзвичайним з'їздом
політичної партії
Українська платформа «СОБОР»
28 березня 2015 року

ПРОГРАМА

РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ПЛАТФОРМИ

Україна – понад усе!

ВСТУП

Український народ, реалізуючи своє одвічне прагнення до власної держави, на історичному референдумі 1 грудня 1991 року абсолютною більшістю підтримав Акт проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року. Пріоритетні принципи існування України як суверенної, незалежної, демократичної, соціальної, правової держави в червні 1996 року було закріплено Основним законом - Конституцією України.

Однак за роки незалежності Україна так і не стала на шлях побудови соборної національної демократичної держави, яка захищає інтереси своїх громадян. Реальну владу в Україні перебрали управлінсько-олігархічні клани, міцно пов'язані спільними корисливими антинародними інтересами. Держава виявилася неспроможною захистити стратегічні інтереси українського народу в динамічному, дедалі більш глобалізованому світі.

Здобуття незалежності та Помаранчева революція довели, що в моменти духовного, пасіонарного піднесення українська нація здатна згуртуватись і досягати перемоги. Безкровна революція на Майдані не тільки здивувала світ, але й виявила кращі риси нашого народу – прагнення правди, волелюбність, безстрашність і готовність до самопожертви. Поставивши високу планку суспільних морально-етичних вимог до влади, революція вимагала подальших активних дій для якісних змін в країні. До цього виявились неготовими як очільники Майдану, так і більшість громадян. Керманичі помаранчевої влади, спочивши на лаврах, пішли протореним шляхом попередників, реалізуючи власні амбіції та задовольняючи матеріальні потреби з допомогою старої, по суті, «совкової» державної машини. Розчароване суспільство, і в першу чергу ті, хто стояв на Майдані, дистанціювались від подій в державі, навіть не намагаючись критикувати нову владу чи впливати на неї. Історичний шанс України було втрачено.

Гостра економічна криза в Україні, підсилена світовою економічною кризою та енергетичною залежністю, зростання безробіття, суттєве зниження рівня життя людей, нехтування основоположними національними цінностями, падіння міжнародного іміджу – ось неповний перелік проблем, які постали перед українськими громадянами після двадцяти років незалежності. Однак чи не найбільшою українською проблемою була і залишається влада. Влада, яка впродовж цих десятиліть, як і в радянські часи, продовжувала демагогічно заявляти, що вона з народом, але ніколи з ним не була, обіцяла все і вся, але ніколи не виконувала обіцяного, влада, яка думає лише про себе, свою кишеню і комфорт.

Разом з цим і українська спільнота повинна розділити з політикумом – депутатами, урядовцями, співробітниками президентських структур, місцевою владою відповідальність за те, що відбувається в державі. Адже саме виборці сформували соціальний запит на доброго «царя», який вирішить за них всі проблеми, на демагогів і соціальних популістів, які готові обіцяти що завгодно та, незважаючи на катастрофічний стан бюджету і економіки, роздавати подачки у вигляді компенсацій, доплат, виплат лише для того, щоб отримати симпатії виборців.

Сьогодні потрібно запропонувати нову якість як політики, так і державного управління. На часі інший соціальний запит – не на політиканів, яких у нас і так забагато, а на державних діячів, які не бояться говорити людям правду і, головне, здатні вирішувати проблеми, що постають перед спільнотою та окремим громадянином. Такий соціальний запит має формувати як українська громада, так і політичні партії, їх лідери, свідомі свого призначення в суспільстві. Зміна соціального запиту, яка нині почала формуватися у суспільстві, призведе до зміни якості політикуму загалом, що в свою чергу дозволить отримати нову якість державного управління.

Політичні партії в Україні в більшості створюються і працюють під лідера, втрачаючи при цьому ідеологічне обличчя. Республіканська платформа не будується за схемою «вождізму». Ми команда одностайців. В партію має поступати людина, яка поділяє ідеологічні засади партії, готова працювати задля їх реалізації, має здорові амбіції щодо майбутньої кар'єри і політичної діяльності. Стрижнем партійного середовища Республіканської платформи є відповідальні громадяни з почуттям власної гідності та патріотизму, які прагнуть жити в заможній, сучасній і, безумовно, українській Україні.

Середній клас, як найбільш продуктивний прошарок, повинен домінувати в економіці для її динамічного і стійкого розвитку. Переважання середнього класу зменшує розрив між доходами багатих і бідних, стабілізує суспільство, забезпечує демократичність управління державою. Самодостатні матеріально і ментально незалежні, реалізовані в житті люди не будуть продаватись за пайок чи посаду, розмінюючи майбутнє на дрібні і скороминущі блага. Однак саме таких громадян – вільних у своєму виборі, теперішній владі, судячи з усього, не потрібно.

Метою Партії є привнесення в політичну сферу України нової якості, яка передбачає:

- забезпечення умов повноти самореалізації української нації та кожного громадянина в Українській соборній національній демократичній державі;
- вироблення нових правил державного управління та політичної поведінки, які базуватимуться на ефективності, здоровому прагматизмі, конструктивності, служінні народу та українській ідеї;
- залучення та підтримка нових особистостей, для яких честь, репутація людей конкретних справ і бажання залишити добрий слід в історії вищі за матеріальні вигоди.

ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ

Людство постало перед необхідністю розв'язання низки глобальних проблем, в першу чергу – нестачі продовольства, води та енергоресурсів, подолання світової економічної кризи. Україна володіє значним продовольчим потенціалом, багата на воду і корисні копалини, позбавлена великих стихійних лих, однак не позбавлена глобальних проблем. Необхідність усвідомлення та збереження самоідентифікації і розвитку нації в умовах посилення глобалізаційних процесів, захист від зазіхань близьких і далеких сусідів, незадовільна демографічна ситуація, низька якість державного управління, корупція, яка пронизала все суспільство – питання, від вирішення яких залежить, бути чи не бути українцям в майбутньому. Ці питання не можливо вирішити без розбудови Української соборної національної демократичної держави як неодмінної умови поліпшення, економічного, культурного піднесення українського народу, поліпшення його добробуту, утвердження народовладдя, розвитку громадянського суспільства та збагачення духовності.

Слід розуміти – Україна потрібна багатьом, а українці – нікому, окрім самих себе! Інші намагатимуться лише визискувати нашу землю та використовувати нас як дешеву робочу силу або гарматне м'ясо. Протиставити таким намаганням можна одне – потужну українську національну державу, здатну захистити інтереси кожного громадянина і народу в цілому.

Всі цивілізаційно та економічно розвинені країни розбудовувались з урахуванням своїх національних, релігійних та культурних традицій. Для цього потрібно оптимально поєднувати ментальні, психологічні особливості нації, її традиції з ефективними моделями суспільного розвитку.

Глобалізована економіка показала зворотній бік медалі – почалась світова економічна криза, наслідки якої відчули в абсолютній більшості країн. Кризові процеси зародились в економічно стабільних Сполучених Штатах, і швидко поширились на інші держави, найболючіше вдаряючи, в першу чергу, по звичайних громадянах. Основною причиною економічної кризи стало значне перевищення споживання над продукуванням, тобто виробництвом товарів і наданням необхідних послуг. Влада багатьох держав запропонувала суспільству для виправлення ситуації «затягнути паски». Однак якщо для багатих це означає позбутись джерела надприбутків чи обмежити власне розкошування, то для решти – загрозою втрати засобів до існування.

На час подолання кризи слід економічними методами перерозподілити національний прибуток на користь бідніших верств населення за рахунок багатих, що виправдано як з точки зору моралі, так і економічної доцільності – бідніші верстви споживають продукцію масового виробництва, а не предмети розкоші, виробництво яких вимагає менше робочих місць, а висока вартість стимулює споживання.

Головна і довготривала протидія глобальним економічним кризам – створення максимально самодостатньої, інноваційно орієнтованої національної економіки. Така модель економіки і ефективні заходи по мінімізації наслідків економічної кризи можливі виключно в межах національної держави.

Усвідомлюючи безперспективність суспільства споживання, яке призводить до виродження нації, економічних криз і деградації особистості, ми змагатимемо до створення іншого – більш справедливого суспільства.

СПРАВЕДЛИВЕ СУСПІЛЬСТВО

Кожна людина прагне захищеності, матеріального добробуту та реалізації себе як особистості. Найповніше ці прагнення можна задовольнити в національній демократичній державі за однієї обов'язкової умови – існування справедливого суспільства.

Справедливе суспільство передбачає рівність усіх перед законом і згідно закону. Кожен, незалежно від того, скільки він має грошей або яку посаду займає, вправі розраховувати на однакове ставлення до себе з боку судді, прокурора, міліціонера, чиновника. Людина не може почувати себе захищеною в суспільстві, де окремим особам дозволено все, а більшість громадян можуть не знайти й елементарної правди чи допомоги.

Справедливе суспільство – це суспільство рівних можливостей: отримати освіту, роботу, обійняти посаду чи зробити кар'єру. Прибутки та соціальний статус повинні залежати від особистих якостей людини – її працелюбності, таланту, інтелекту. Постійна практика призначення на посади родичів, земляків, кумів руйнує систему управління, заохочує безкарність і породжує відчуття безнадії в громадян.

Основним обов'язком держави є вироблення та забезпечення дотримання справедливих і чесних правил суспільного життя. Чесні «правила гри» є запорукою самореалізації громадянина, основою економічного процвітання та конкурентоздатності держави. Якщо будь-який бізнес можна знищити, використовуючи владні чинники, якщо суд виносить неправомірне рішення, якщо чиновник затримує вирішення справи задля отримання хабара, якщо діє право впливовішого або багатшого, то це – не чесні правила гри. Подібний стан речей позбавляє людей віри в незалежну державу, нищить конкурентне середовище, сприяє корупції, не дозволяє реалізувати свої здібності окремій особистості, приводить до «вимивання мізків» за кордон.

Рушійною силою і гарантом належного стану справедливого суспільства виступає громадянське суспільство. Що розвинутішим є громадянське суспільство, то легше громадянам захищати свої власні інтереси, тим більшими є їхні можливості щодо самореалізації в різних сферах суспільного життя і тим меншою є небезпека узурпації влади. Адже насамперед громадянське суспільство є найефективнішим механізмом контролю за владою та гарантією незворотності демократичних процесів.

Сприйняття популізму, терпиме ставлення до корупції та цензури в засобах масової інформації, інших подібних явищ, характерних для України, – це проблема нерозвинутості громадянського суспільства. Українці довели, що мають власну гідність і під час проголошення незалежності, і під час Помаранчевої революції. Але, як це не раз уже було в нашій історії, понадіялись на «хорошу» владу і «добрих» керманичів.

Забули – влада розбещує, абсолютна влада розбещує абсолютно. Отже, українці – є, а повноцінного громадянського суспільства поки що немає.

Для активного формування основних інститутів громадянського суспільства необхідні сприятливі умови. Їх забезпечує саме суспільство через державу і всупереч їй. Через державу — прийняттям необхідних законів, формуванням демократичних структур, суворим дотриманням державою загальноприйнятих демократичних норм і процедур. Всупереч державі — утворення противаги владі у вигляді незалежних громадських, профспілкових, політичних організацій і засобів масової інформації, функціонуванням масових демократичних суспільних рухів.

В Україні прийнята достатня кількість якісних законів, однак найбільшою проблемою є нехтування ними владою. Але в правовій, справедливій державі кожний громадянин повинен мати таку саму можливість примусити владоможець до точного і безумовного виконання закону, як і владоможець — громадянина. Саме це дає очевидне право для самоорганізації громадян – як для створення недержавних структур, так і для революцій на майдані.

З огляду на безперспективність очікування сприятливих умов від влади, важливо усвідомити два визначальні чинники подальшого руху вперед. Перший - громадянське суспільство починається з людини, з особистості. З особистості, яка має чи не має громадянську позицію. Це питання відчуття людиною свого внутрішнього «Я», самоусвідомлення хто ми – меншовартісні мешканці розграбованої нахабними злодіями країни, чи громадяни самостійної, великої держави в центрі Європи, громадяни з почуттям національної гідності та особистої самоповаги. Національне та особистісне самоусвідомлення необхідно наполегливо і послідовно виховувати.

Другий чинник – об'єднання в організації з різноманітними напрямками діяльності. Не об'єднуючись в недержавні організації, які повинні були б відслідковувати дії влади і впливати на неї, не вимагаючи від влади всіх рівнів звіту за свою діяльність, не тиснучи на неї, громадяни самі породжують у владоможців відчуття безконтрольності та безкарності. Натомість організована структура, незалежно від того, чи вона захищає докільця, свободу ЗМІ, права людини чи бореться з корупцією або незаконною забудовою, дозволяє громадянам робити це значно ефективніше, постійно і на фаховому рівні. Стимулювання створення таких структур та участь в них активних громадян визначають процес розбудови громадянського суспільства.

Побудова нового, справедливого суспільства без формування політичної нації в Україні неможлива. Політична нація покликана згуртувати повноправних активних громадян нашої країни, незалежно від їхнього етнічного походження і конфесійної належності та соціального стану, об'єднаних почуттям українського патріотизму та спільністю історичної долі. Саме патріотизм: любов до Вітчизни, праця для добра громади і всієї країни, пропаганда загальнонаціональних цінностей та пріоритетів, готовність до захисту власної національної держави – стане фундаментом для об'єднання всіх територій України.

Нам поки що не дуже комфортно в рідній країні. Але це не причина шукати винних в західняках чи східняках – винні не збоку, винні наверху. Ми

різні, але ми рідні. Ми повинні бути разом. Разом – ми сила. І в цьому майбутнє могутньої України.

ПОДОЛАННЯ КОРУПЦІЇ

В Україні існує одна проблема, без вирішення якої неможливий будь-який прогресивний розвиток. Ця проблема – корупція.

Слід розуміти, що таке явище існує і в інших, навіть найрозвинутіших державах світу, де час від часу виникають корупційні скандали. Питання в іншому – в рівні корупції та її впливу на суспільне життя. Хабарами на мільйони чи розкраданням мільярдів наших громадян давно уже не здивуєш. За такої ситуації не може бути й мови про підтримку інноваційних розробок, впровадження енергозберігаючих технологій, перехід на альтернативні до природного газу джерела енергії чи отримання державою доходів від проведення чемпіонатів або олімпіад. Подібна ситуація не лише в економічній, а й інших сферах. Все суспільне життя фактично просякнуте корупцією. Ідеш на прийом до чиновника – неси, хочеш взяти довідку – давай, отримав посаду чи державне замовлення – розраховуйся.

При такому рівні корупції не пройде жодна, навіть найнеобхідніша реформа.

Справжня боротьба з корупцією можлива за наявності двох умов: прагнення здолати корупцію та волі до цього в першій особі держави – Президента. Інакше все зведеться, в кращому разі, до окозамилування громадян, в гіршому – розправи з негодними.

Ще однією обов'язковою умовою боротьби з хабарами, «дерибаном» державних коштів і землі, є довіра суспільства. Важко сприймати правильні слова найвищих посадовців держави в той час, коли внаслідок нібито проведення адміністративної та інших реформ витрати на чиновників зростають, коли мільярдні замовлення на виконання робіт і закупівлю обладнання поза конкурсом віддаються наблизеним фірмам-посередникам для отримання «відкатів». Яка довіра може бути до української, так званої, владної еліти, якщо вони розкошують на фоні загального зубожіння, безкоштовно лікуються в привілейованих медичних закладах, відпочивають за державні гроші в найкомфортабельніших санаторіях. Ніколи народ не повірить в добрі наміри керманичів, доки ті не почнуть жити згідно гасел і правил, які виголошують. Це стосується як діючої влади, так і представників тепер уже опозиції.

Вирішення надзвичайно складної проблеми корупції вимагає запровадження комплексу заходів, які потрібно проводити швидко, рішуче і одночасно. Основою боротьби з корупцією повинно стати запровадження конкурсних, відкритих і прозорих процедур при затвердженні державного і місцевих бюджетів, закупівлі товарів за бюджетні кошти. Такі ж процедури слід ввести при прийомі на роботу чи просуванні по службовій драбині в органах державної влади і місцевого самоврядування.

Одночасно потрібно створити такі умови, коли заняття чесним бізнесом є більш вигідним і менш ризикованим, ніж заробляння грошей через корупційні схеми.

Риба, як відомо, гниє з голови. Тому й починати слід з голови, тобто з центральних органів влади. Паралельно з прийняттям закону про значно суворіше покарання за корупційні дії у владних, судових і правоохоронних і органах необхідно створити Національне бюро розслідувань, яке має займатись боротьбою з корупцією та казнокрадством у вищих ешелонах влади. Згідно відповідних законів, Національне бюро розслідувань повинно мати належні повноваження, бути максимально деполітизованим, незалежним від впливу влади, в тому числі за рахунок особливого порядку фінансування. Для запобігання перетворення НБР в корупційну структуру слід передбачити його звітування перед спеціальним парламентським комітетом, в який на рівних правах повинні входити представники опозиції і влади. Кадрова політика, яка б забезпечувала роботу в НБР правоохоронців за своєю внутрішньою сутністю, для яких служіння закону вище за страх чи матеріальні вигоди, та внутрішня корпоративна етика, яка передбачає найсуворіше покарання за корупційні дії чи несумлінні вчинки саме від своєї організації, також мали б стати суттєвими запобіжниками від виродження бюро в чергового «збирача податей».

Загальновідомо, що у підрозділах державної та місцевої влади фактично побудовані корупційні «піраміди», коли частина коштів, отриманих внаслідок корупційних дій на низових рівнях, збирається і по вертикалі передається «наверх», аж до перших керівників міністерств, відомств, рад, судів і вище. Корупційні «піраміди» руйнуються шляхом кардинальної перестановки кадрів, взаємного та перехресного контролю, стимулювання конкуренції між правоохоронними, контролюючими структурами.

Державні чиновники, депутати та співробітники правоохоронних, судових органів повинні подавати декларації не лише про особисте майно, доходи і витрати, а й майно, доходи і витрати родичів, дружин чи чоловіків.

Слід нарешті вирішити довгостраждальне питання суттєвого обмеження недоторканості депутатів Верховної Ради. Враховуючи небажання депутатів прийняти таке рішення та позицію Конституційного суду, це можливо лише за умови суттєвого реального тиску громадськості на депутатів і Президента. Паралельно потрібно прийняти закон, який би передбачав дієвий механізм імпічменту Президента, в тому числі за корупційні дії.

В цивілізованих країнах поява в засобах масової інформації матеріалів викривального змісту тягне за собою добровільну чи примусову відставку посадової особи, в разі порушення закону – відкриття карної справи. В Україні на подібні матеріали влада просто не зважає, в кращому випадку високопосадовці і чиновники виправдовують свої дії незграбними аргументами, не надто зважаючи на думку громадян. Дану ситуацію необхідно виправити, встановивши неухильний обов'язок правоохоронних органів розпочати розслідування корупційних та службових зловживань в разі оприлюднення інформації про це.

Важливим елементом боротьби з корупцією є можливість отримання інформації про витрачання владою коштів, підготовку і обґрунтованість

рішень, про особисто відповідальних за їх прийняття. Не дивлячись на вступ в дію закону про публічну інформацію, стан справ в цьому питанні далекий від оптимального. Чиновники просто нехтують законом, самочинно трактуючи відкриту інформацію як конфіденційну, таємну чи службову. Для припинення такої практики слід запровадити покарання відповідального чиновника та керівника відповідного управління, міністерства, відомства, ради значним грошовим штрафом, а в разі подальшої відмови надати інформацію – відстороненням від посади, в тому числі виборної.

Вирішальним кроком в питанні можливості доступу до інформації має стати відкриття у великих містах, областях та на центральному рівні відкритих електронних офісів виконавчої і представницької влади, що дозволить в не лише ознайомлюватись з підготованими нею матеріалами чи прийнятими рішеннями, а відслідковувати процес підготовки прийняття рішень, використання коштів, результати голосувань.

Законом необхідно передбачити обов'язкове поіменне голосування депутатів всіх рівнів з питань розподілу коштів, надання земельних ділянок та будівель, закупівлі товарів і послуг, інших питань, пов'язаних з фінансовою та господарською діяльністю.

Президент, виконавча влада, правоохоронні органи, представницькі органи влади зобов'язані через засоби масової інформації періодично звітувати перед суспільством, місцевими громадами про результати своєї діяльності в сфері боротьби з корупцією та зловживаннями.

Якщо несумлінна, злочинна влада – наслідок стану суспільства, то всеохоплююча корупція – наслідок прийняття її суспільством як природної складової свого життя. Отже це не лише владна, а й суспільна хвороба. Участь в корупційних діях на побутовому рівні звичайного громадянина – «вдячність» за довідку в ЖЕКу чи в лікарні, розрахунок підприємця хабаром з представником контролюючих служб породжує звикання до корупції як до буденного явища, що в свою чергу призводить до терпимого ставлення стосовно найвищих посадовців, які беруть і крадуть мільйонами.

Суспільні стереотипи важко зламати одразу, проте громадяни, які усвідомлюють руйнуючу суть корупції, як мінімум можуть зайняти принципову позицію – не давати хабарів. При цьому нейтралізується основа корупційних «пірамід», які базуються на хабарах, отриманих від простих людей. Для зміни ставлення людей до корупції доцільно проводити громадські кампанії, залучаючи при цьому засоби масової інформації, громадські організації, політичні партії. В свою чергу, політичні партії, громадські організації, просто активні громадяни можуть протидіяти конкретним випадкам земельних махінацій, отримання хабарів чи розкрадання бюджету, демонструючи таким чином бажання і здатність вирішувати ці проблеми.

Парадоксальність ситуації полягає в тому, що ЗМІ оприлюднюють неспростовні факти хабарництва і казнокрадства тих чи інших чиновників та політиків, а значна частина людей, чи то під впливом подачок, чи гарних обіцянок, за них голосує. Однак судити треба не по словах, а по ділах. Тому кожен окремий виборець вправі і може не голосувати за кандидатів-

корупціонерів і за партії, представники яких вже давно на практиці довели свій потяг до подібних дій.

Корупцію не здолати абсолютно, миттєво і легко. Але різко знизити рівень корупції і змінити ставлення суспільства до неї – життєво необхідно. Розірвати зачароване коло, коли дають і беруть «усі», коли злодії і грабіжники діляться награваним з тими, хто їх має затримувати і судити, зможе вольовий послідовний лідер, отримавши повноваження від народу. Інакше це зробить сам народ, але уже в свій, відомий з української історії і з сьогодення арабських країн, спосіб.

ЯКА ВЛАДА ПОТРІБНА УКРАЇНІ

При визначенні засад діяльності влади Республіканська платформа виходить з трьох основних засад.

Перше. Влада має бути на службі в суспільства і громадянина, а не навпаки. Це означає, що українські виборці загалом і місцева громада зокрема мають можливість зміни найвищих посадовців, чиновників і депутатів та контролюють діяльність влади на своєму рівні. Слід якнайшвидше запровадити дієві механізми: імпічменту президента або його відставки через висловлення недовіри шляхом референдуму, відкликання депутатів всіх рівнів, позбавлення посади чиновника та відкриття карної справи внаслідок корупційної діяльності, розкрадання коштів, зловживання службовим становищем чи інших протизаконних дій.

Політичний та державний діяч повинен неодмінно керуватись у своїй діяльності пріоритетом національного інтересу над корпоративним та особистим. Контроль за діями влади передбачає прозорість діяльності і періодичне звітування чиновників всіх рівнів з обов'язковою відповідальністю за недотримання закону або невідповідності посаді.

Друге. Громадські організації, профспілки, політичні партії, місцева громада повинні брати щонайширшу участь у вирішенні важливих для них і суспільства питань, маючи реальну можливість впливати на процес підготовки та прийняття рішень центральної і місцевої влади. Вирішення ключових, основоположних питань життєдіяльності повинне проходити шляхом проведення всеукраїнських і місцевих референдумів. Виборці лише делегують представницькі та виконавчі функції депутатам, президенту, головам міст і сіл, а не уповноважують їх вирішувати всі найважливіші питання за український народ або членів територіальної громади. Участь громадськості через громадські слухання та обговорення в ЗМІ найбільш ефективна на етапі підготовки рішень, а не після їх прийняття. Відмова враховувати думку громадськості та незалежних фахівців при прийнятті рішень повинна публічно аргументуватись владою, безпідставна відмова – каратись відповідними санкціями.

Третє. Необхідно забезпечити незалежність трьох гілок влади: представницької, виконавчої, судової, та чітко окреслити повноваження і обов'язки центральної і місцевої влади. Протягом всіх років самостійності

виконавча та представницька влада, незалежно від персоналій і дійових осіб, вели боротьбу за контроль над судами, а регіональні та місцеві представницькі органи періодично приймали рішення поза межами своєї компетенції, порушуючи Конституцію і закони України.

Система правоохоронних органів та судівництва в Україні є неефективною, наскрізь корумпованою і потребує швидкого та контрольованого суспільством реформування.

Міністерство внутрішніх справ має бути реформованим і стати цивільним міністерством, яке опікується дійсно внутрішніми справами в державі, а не виключно міліцією. Сама міліція повинна бути перетворена у поліцію, оскільки власне поліція уособлює собою правоохоронний орган, а не озброєний загін держави.

Поліція в свою чергу складатиметься власне із кримінальної поліції, яка відповідальна перед законом та державою і займається найбільш важливими справами кримінального переслідування, та муніципальної поліції, яка займається підтриманням безпеки та порядку на рівні поселень і є відповідальною перед громадою, що утворює та утримує таку поліцію.

Прокуратура має позбавитись від невластивих для неї функцій загального нагляду та слідства. За прокуратурою має залишитись функція нагляду за слідством та представлення державного обвинувачення в судах. Відтак кількість працівників прокуратури має бути скорочено, а структура низових органів прокуратури виведена з районного на міжрайонний рівень.

Систему судівництва в Україні необхідно будувати за напрямами юрисдикції: конституційна – Конституційний Суд України, адміністративна, цивільна, кримінальна. Слід розширити можливість звернення громадян щодо визнання законів не конституційними (за окремими обставинами, наприклад – не однаковим застосуванням)

В кожній системі юрисдикцій діють: місцевий суд, апеляційний та вищий (касаційний) суди.

Цивільна юрисдикція передбачає поєднання розгляду цивільних та господарських справ. Принцип спору: особа з особою;

Адміністративна юрисдикція передбачає спори особи з органом влади щодо управлінських рішень, актів;

Кримінальна юрисдикція розглядає справи кримінального переслідування – держава проти особи. Для особливо складних справ чи категорій злочинів необхідно запровадити суд присяжних.

Місцеві суди повинні мати дволанкову систему:

- мирові судді, які розглядають всі дрібні справи цивільної, та кримінальної юрисдикції за правопорушення та кримінальні проступки, за які не передбачено позбавлення волі. Ці судді обираються прямими виборами за наявності кваліфікаційних підстав.

- окружні суди (на рівні частин областей чи областей), в яких присутня спеціалізація на кримінальні та цивільні суди.

Завершує систему судів загальної юрисдикції Верховний Суд, який є в першу чергу найвищим арбітром для перегляду справ за ново виявленими обставинами після завершення розгляду усіма судами та дотриманням

однакового застосування судами правових норм на основі узагальнення судової практики.

Проведення реформи усієї системи правоохоронних органів має супроводжуватись здійсненням заходів із недопущення перепризначень на посади осіб, що скомпрометували себе діяльністю в нинішніх структурах на своїх посадах. Головним елементом тут має стати максимальна прозорість таких призначень та перевірка майнового, фінансового стану кандидатів на призначення та інформації щодо допущених ними зловживань чи правопорушень під час їх попередньої діяльності. Така перевірка має здійснюватись спеціальними комісіями, що будуть створені із моральних авторитетів та висококласних спеціалістів у визначених сферах на основі складання кваліфікаційних іспитів. Для призначення на посаду особа має подати детальний опис своєї діяльності, майнового стану, допущених за минулий період правопорушень. Ця інформація підлягатиме перевірці. У разі виявлення інформації про поступки, яка не вказана заявником, він позбавляється права на подальший розгляд.

Порядок здійснення перевірок та розгляду кандидатів на призначення у реформовані органи має бути врегульовано спеціальним законом.

З метою повернення самостійності судів має бути впроваджений особливий порядок їх фінансування. Суддя повинен залежати від громади і суспільства, а не від Президента, Верховної Ради, уряду чи політичної партії.

Найголовніше завдання місцевої влади – створити умови для безпечного та комфортного побуту кожному мешканцю територіальної громади, а не проголошувати в неконституційний спосіб автономні утворення, чи приймати рішення, які порушують закони України. Це розбалансовує систему влади в державі, провокує на подібні кроки місцеву владу в регіонах з іншими політичними уподобаннями, стимулюючи в результаті дезінтегруючі процеси. В Україні, яка згідно Конституції, є унітарною державою, такі дії повинні каратись, як мінімум, відстороненням ініціаторів від займаних посад, навіть за умови, що ці посади виборні.

Ми впевнені, що що влада не самоціль і не спосіб самозбагачення, а інструмент для створення та дотримання справедливих і чесних правил суспільного життя. Тому владоможці, які не розуміють, що без духовних та інтелектуальних цінностей розвиток людини неможливий, а без фундаментальних національних і патріотичних засад держава гине, не мають майбутнього. Керманців, які не бачать шляху розвитку країни, або усунуть, або керуватимуть вони сировинно-трудоим додатком без найменшої перспективи стати в один ряд з розвинутими цивілізованими державами. Щоб цього не сталося, слід формувати владу відповідальну, відкриту і прозору, здатну до самобмеження і самоконтролю, ставлячи інтереси нації вище інтересів особистих.

ОПОЗИЦІЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВА

Відстороненість від політики і політиків та недовіра людей до них досягли критичної межі. Люди не вірять не лише владі, вони не довіряють

лідерам опозиції, тому що «вони такі самі». Тому що будучи при владі, робили те ж саме, лише в менш цинічній і відкритій формі. В державі по суті нічого не змінюється. Корупція, казнокрадство, свавілля та побори чиновників і суддів були при всіх президентах, радах і урядах. Опозиція не дала суспільству головного – реальної альтернативи. Цю альтернативу потрібно буде створити.

Вже зараз потрібно будувати силу, яка переконає громадян, що здатна не просто перемальовувати фасад і міняти таблички на кабінетах, а провести якісні, докорінні зміни в суспільстві. Забезпечити в державі панування Закону і правил, а не владоможців і чиновників. Дати людям можливість чесно заробляти і чесно платити податки, доручити правоохоронцям охороняти людей, а не владу від людей. Силу, яка доведе, що здатна створити владу відкритую як для контролю, так і впливу з боку суспільства. Владу, яка не побоїться почати економити з себе, припинить побори і розкрадання державних грошей, проведе справжні реформи, виконуватиме закони сама і забезпечить їх виконання громадянами. Такий запит в суспільстві є і він наростатиме, однак людей треба об'єднувати. Важливо розуміти навколо чого, і лише потім – навколо кого об'єднуємось, а не навпаки. Для цього слід насамперед виробити світоглядні принципи і правила, за якими діятиме альтернативна сила, не ділячи заздалегідь місця чи визначаючи непомильного «вождя».

Хочеш змінити світ – почни з себе. Гуртування патріотичних українських сил має відбуватись на принципово відмінних від існуючих засадах, інакше воно не принесе нової якості політики. Статут Республіканської платформи передбачає проведення праймеріз на рівноправній конкурентній основі і таємне голосування при обранні Голови партії, обов'язкове рейтингове голосування при визначенні черговості кандидатів в депутати у списку і оприлюднення повного списку кандидатів, зобов'язання робити конкретні корисні справи для громади і України будучи чи не будучи у владі.

Ми усвідомлюємо, що кожна структура чи організація – це в першу чергу особистості, які повинні самі для себе вирішити навіщо їм потрібна політична боротьба і чи потрібна взагалі. Чи готові вони не зігнутися, не піддатися тиску або спокусі заробити, подавшись в «тушки». Чи готові служити справі, не беручи хабарів, не обкрадаючи людей і не зловживаючи своїм становищем.

Створення Республіканської платформи покликане не для вирішення приватного інтересу, а для об'єднання односторонців, які копіткою працею досягають обраної мети. Ми готові до відкритого діалогу та об'єднання з іншими партіями, рівноправної співпраці з громадськими організаціями та окремими особами, які стоять на патріотичних позиціях. Не маючи непереборних амбіцій, керівники партії готові до чесної конкуренції в усіх питаннях партійної діяльності, включаючи визначення лідера об'єднаної партії. Наше завдання максимум – створити нову форму для подальшого об'єднання організацій та громадян, які сповідують національно-демократичну філософію розвитку України, мінімум – підштовхнути процес об'єднання національно-демократичних сил з перспективою створення реальної альтернативної політичної сили.

Місія такої сили – зробити процеси якісних змін настільки незворотніми, щоби в подальшому держава могла жити за справедливими і чесними правилами незалежно від того, хто прийде до влади.

Багато скажуть – все це правильно, але не реально. Поки що не реально, але стане реальним, якщо в це повірить кожен з нас, якщо працюватиме і залучатиме до праці інших. Критична маса в суспільстві наростає і з часом більшість зрозуміє, що далі так жити не можна. Тоді і буде потрібна сила, яка дасть людям альтернативу і можливість творити власне майбутнє і майбутнє України.

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ

Партія в своїй діяльності керується такими основними ідеологічно-політичними принципами:

- сповідування національно-демократичної філософії розвитку України як гармонійного поєднання інтересів людини і нації та найбільш притаманної українському народу;

- розбудова громадянського суспільства як найефективнішого механізму контролю за владою і гарантії демократичного устрою;

- широке впровадження суспільної моралі та етики як основи життя української спільноти, пропаганда і підтримка культури і духовності – основоположних засад національної самоідентифікації та протидії культурній уніфікації;

- формування політичної нації як найоптимальнішої форми єднання громадян України незалежно від етнічного походження та запоруки унітарності держави;

- сповідування принципу самодостатності та інноваційного розвитку економіки як забезпечення від криз та створення умов для випереджаючого розвитку країни;

- всебічна підтримка та ефективне використання інтелекту нації, в першу чергу в галузі науки, як основної та, імовірно, єдиної можливості для випереджаючого розвитку країни;

- відродження українського села як оберегу і необхідної умови існування нації, розвиток всіх українських міст, а не лише столиці;

НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ

Державно-політична система

При формуванні державно-політичної системи Партія виступає за:

- унітарність, територіальну цілісність, непорушність кордонів держави;
- президентсько-парламентську республіку, в основі функціонування якої лежить принцип ефективної взаємодії, стримувань та противаг, взаємного контролю, балансу права і відповідальності (зокрема, в трикутнику сильний президент-сильний парламент-сильний уряд);

- формування однопалатної Верховної Ради України за підсумками вільних справедливих багатопартійних виборів на основі регіональних списків з преференціями;
- гарантований захист прав парламентської опозиції як інституту контролю за діяльністю виконавчої влади;
- припинення дублювання управлінських функцій Секретаріатом Президента та Кабінетом міністрів, підвищення ефективності роботи загальнодержавної виконавчої структури з одночасним зменшенням кількості чиновників та витрат на їх утримання;
- несумісність керівних посад в органах виконавчої влади з депутатським мандатом в представницьких органах всіх рівнів;
- широкі повноваження органів місцевого самоврядування, перерозподіл майна і коштів на користь територіальних громад;
- адміністративно-територіальну реформу з створенням фінансово-економічно дієздатних територіальних громад, забезпечення вдосконалення місцевого самоврядування відповідно до Європейської хартії та надання органами місцевого самоврядування населенню якісних соціальних та адміністративних послуг відповідно до встановлених стандартів;
- забезпечення та вдосконалення гарантій свободи засобів масової інформації в Україні, створення громадського телебачення й радіо. Партія вважає одним із головних стрижнів існування української соборної національної демократичної держави її інформаційну незалежність і домагається, щоб усі інформаційні системи в Україні працювали в ім'я забезпечення інтересів українського народу;
- створення прозорої системи використання коштів. Громадяни повинні знати, на що держава витрачає їхні гроші;
- свободу віросповідання, допомогу українським церквам у виконанні їх високої місії консолідації та духовного оздоровлення нації, сприяння діалогові й порозумінню між церквами, становлення єдиної Української помісної православної церкви;
- підвищення відповідальності українців як титульної нації за долю держави і якість суспільного життя, послідовний захист національної гідності представників титульної нації та інших етносів;
- боротьбу проти спроб паплюження національних святинь українського народу, визнання права громадян на запис про національність у документах, які засвідчують особу.

ЕКОНОМІКА

Партія відстоює сучасний економічний лібералізм, водночас залишаючи за державою визначення стратегічно пріоритетних напрямків, промислової політики та структурну перебудову національної економіки і розвиток національної інфраструктури. Партія за:

- самодостатню ринкову, інноваційно орієнтовану економіку, яка здатна забезпечити випереджаючий розвиток країни;

- ринкові способи регулювання економічних відносин, виключно раціонально обґрунтоване втручання держави в сферу підприємництва;
- структурну перебудову національної економіки у стратегічно пріоритетних напрямках;
- просту, оптимальну, стимулюючу виробництво в пріоритетних галузях систему оподаткування, зменшення розміру і кількості податків;
- надання податкових пільг для розвитку стратегічно важливих секторів національної економіки лише згідно державних інноваційних та інвестиційних програм з жорстким контролем за їх цільовим призначенням і використанням;
- перехід від «дозвільної» до «заявочної» системи реєстрації бізнесу, заохочення на державному рівні громадян до підприємницької діяльності;
- всебічна підтримка малого та середнього бізнесу як основи для створення середнього класу в державі;
- стимулювання чесної конкуренції та запобігання монополізму в галузі підприємництва;
- економічне стимулювання залучення внутрішніх інвестицій у вигляді фінансових ресурсів і коштів населення;
- формування через законотворчу діяльність національного конкурентоспроможного фінансово-банківського капіталу, фондового ринку та розробку надійної системи захисту інтересів інвесторів-юридичних та фізичних осіб;
- "детінізацію" економіки шляхом зниження податкового навантаження на заробітну плату і створення умов для легалізації "тіньового капіталу", зокрема й через разову податкову амністію;
- припинення перетікання національних ресурсів за межі України, створення умов для їхнього повернення в державу;
- структурні зміни в старопромислових галузях і окремих регіонах з попереднім створенням робочих місць та перекваліфікацією звільнених працівників;
- захист права інтелектуальної власності, яка визначає вектор подальшого розвитку держави, і створення дієвих механізмів захисту інтелектуальної власності та правових норм використання продуктів інтелектуальної творчості.

ПРОМИСЛОВА ПОЛІТИКА

Враховуючи необхідність формування промислового комплексу, здатного забезпечити максимальну самодостатність економіки та національну безпеку держави, Партія вважає за необхідне:

- визначення високотехнологічних галузей промисловості та створення умов для їх пріоритетного розвитку;
- швидкий перехід на якнайширше використання електроенергії і альтернативних до газу джерел енергії, запровадження у виробництві і побуті енергозберігаючих технологій;

- проведення технологічної модернізації виробництв, переобладнання з метою зниження їх енерго- і матеріаломісткості;
- звільнення від оподаткування коштів, витрачених підприємствами на технологічну модернізацію, наукові розробки та інноваційні програми за умови дієвого контролю за цими процесами з боку держави;
- витрати на впровадження у виробництво ноу-хау та підтримку перспективних інноваційних розробок повинні бути захищеними статтями бюджету;
- залучення інвестицій в паливно-енергетичний комплекс, його реструктуризація, розробка і реалізація програми збереження і розвитку вугільної промисловості;
- підтримку галузей з високим експортним потенціалом, які його втратили внаслідок світової економічної кризи, шляхом стимулювання замовлень на внутрішньому ринку;
- підтримку просування української продукції, в першу чергу наукоємної, на світових ринках.

АГРАРНА ПОЛІТИКА

Розглядаючи українське село як обов'язковий елемент буття нації, а сільське господарство – як стратегічно важливу галузь, яка не лише забезпечує продовольчу незалежність, а й може стати напрямом економічного прориву, Партія змагатиме до:

- забезпечення законодавчих та економічних умов для відновлення повнокровного життя в сільських регіонах;
- стимулювання створення в аграрному секторі ефективно діючих приватних та кооперативних структур, які б поєднували вирощування (виробництво), зберігання, транспортування, переробку і реалізацію продукції;
- створення робочих місць на селі за рахунок будівництва промислових підприємств, в першу чергу переробних, та розвитку різноманітних промислів;
- забезпечення рівня комфортності в побуті не нижче, або не суттєво нижче міського;
- запровадження відповідної політики кредитно-фінансового забезпечення для вирішення проблем кредитування за прийнятними ставками з одночасним жорстким контролем за використанням кредитів;
- започаткування активної державної підтримки виходу виробників аграрної продукції, в першу чергу екологічно чистої, на зовнішні ринки;
- впровадження в сільськогосподарському виробництві сучасних досягнень насінництва, селекції, ветеринарії, біотехнологій, технологій збереження та підвищення родючості ґрунтів.

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА

Розуміючи соціальну справедливість як забезпечення рівних прав і можливостей для реалізації людиною своїх здібностей і як ефективний захист непрацездатних громадян, Партія виступає за:

- створення суспільства рівних можливостей як альтернативи суспільствам зрівняльного розподілу чи споживання;
- зростання винагороди за працю відповідно до зростання продуктивності та якості виконаних робіт;
- розробку і реалізацію прогресивної концепції реформування системи оплати праці;
- розвиток незалежного від державних органів профспілкового руху;
- надання всім вимушено безробітним надійного соціального захисту, розгортання ефективної системи надомних робіт;
- запровадження пенсійної системи з трьох рівнів: солідарної та накопичувальної систем і добровільного страхування, створення ліцензованих державою пенсійних фондів з гарантованим збереженням вкладених коштів;
- встановлення розмірів пенсій залежно від особистого трудового стажу, умов праці та рівня отримуваної заробітної платні. Мінімальна пенсія не повинна бути нижчою від прожиткового мінімуму;
- суттєве скорочення та монетизація пільг, надання адресної державної допомоги тим, хто дійсно цього потребує;
- створення реальних сприятливих умов для соціальної адаптації інвалідів, самотніх людей, бездомних, звільнених з ув'язнення, засуджених;
- прийняття та активну реалізацію в українському суспільстві національних програм з питань охорони сім'ї, материнства та дитинства, соціальної захищеності багатодітних, неповних та молодих сімей, розробки ефективної демографічної політики, заохочення народжуваності, зниження рівня смертності;
- сприяння відродженню традиційно високої ролі жінки в українському суспільстві, ліквідації прихованих та відкритих форм дискримінації жінок, створенню умов для підвищення ролі жінки в суспільному житті, збільшенню представництва жінок в органах управління. Утверджуючи рівноправність жінок і чоловіків, партія обстоює принципи гендерної справедливості та реалізації засад паритетної демократії у розв'язанні всіх громадсько-політичних та соціально-економічних проблем українського суспільства. Партія підтримує принцип обов'язкового представництва рівних статей у кожній п'ятірці партійних виборчих списків;
- значне підвищення соціального статусу працівників освіти, науки, культури та охорони здоров'я;
- розробку і впровадження заходів, які б захистили суспільство від зовнішніх спроб прищепити неприйнятному Україні аморальну псевдокультуру, вберегли молодь від руйнуючої пропаганди насильства, алкоголізму, наркоманії;
- законодавче визнання всіх закатованих, репресованих і переслідуваних за звинуваченням в «українському націоналізмі» в 1917-1991 роках борцями за волю України. Надання всім, хто зі зброєю воював за Україну, статусу учасників бойових дій;

- вимогу Уряду України від Російської Федерації як правонаступниці СРСР компенсації за каторжну працю українців у концтаборах та місцях примусового поселення на її території за схемою, застосованою раніше щодо німецьких «остарбайтерів».

НАУКА І ОСВІТА

Визнаючи інтелектуальний потенціал української нації запорукою високого економічного розвитку та добробуту, науку – основою розвитку конкурентоспроможних, високотехнологічних сучасних виробництв, а освіти – умовою для створення більших можливостей для самореалізації особи, Партія вважає за необхідне:

- раз і назавжди відмовитись від залишкового принципу фінансування науки і освіти;

- проведення інвентаризації потенціалу завершених і незавершених наукових та технологічних розробок за період перебування України в складі СРСР і в статусі незалежної держави;

- визначення незалежними експертами найбільш перспективних наукових напрямів і розробок та надання збільшеної бюджетної підтримки для їх реалізації під державним контролем, витрати на впровадження у виробництво ноу-хау та підтримку перспективних інноваційних розробок повинні бути захищеними статтями бюджету;

- сприяння кооперації інвестиційних, підприємницьких, банківських, промислових структур з науково-дослідницькими центрами, вищими навчальними закладами, окремими авторами наукових і технологічних розробок;

- високу інтеграцію України в міжнародні дослідницькі проекти, створення неперервного зв'язку від наукової лабораторії до інноваційного виробництва;

- підтримувати, поряд з прикладними напрямками, фундаментальну науку як базис для розвитку науки в цілому;

- створити майбутню систему освіти в Україні за змістом і формою національною, гуманістичною, демократичною, інтелектуальною, інтегративною, безперервною, цілісною та здатною до саморозвитку. Така система освіти покликана виховати майбутнього громадянина не лише як кваліфікованого фахівця у своїй вузькій сфері діяльності, але і як гармонійно розвинуту особистість - носія народної моралі, соціальних норм, національних і загальнолюдських цінностей;

- провести докорінну реорганізацію морально-ціннісних відносин у системі освіти, впровадити дійові механізми громадського контролю та демократизації в освіті;

- посилення вимог до студентів ВУЗів, які навчаються на платній основі, збільшення кількості студентів з безоплатною формою навчання;

- збереження незалежного тестування при вступі у вищі учбові заклади як шансу для незаможних, але підготовлених абітурієнтів і ефективної форми боротьби з корупцією;

- підвищення рівня оплати праці і соціального забезпечення вчителів з одночасним застосуванням заходів фінансового характеру з метою запобігання плинності учительських кадрів та закріплення випускників ВУЗів у школах, особливо у сільській місцевості;

- переглянути програми загальноосвітніх шкіл та привести їх об'єм і зміст у відповідність з віком та психологічно-фізичними можливостями учнів відповідних класів;

- покращення матеріального забезпечення дитячих дошкільних закладів, постійне підвищення професійного рівня вихователів, широке впровадження ігрових форм навчання.

КУЛЬТУРА І ДУХОВНІСТЬ

Усвідомлюючи те, що культура і духовність є основними чинниками відродження та єднання української політичної нації, Партія прагнути до:

- прийняття суспільством та владними структурами національних і загальнолюдських цінностей, ідей добра, справедливості, реалізації прав і свобод людини;

- визнання культури, складовими якої є мораль та етика, визначальним фактором функціонування влади і державної політики в усіх сферах буття;

- визнання духовності, яку складають не лише релігійні, а й багато інших внутрішніх світоглядних переконань і позицій людини, однією з найвищих людських цінностей, яка потребує з боку держави створення відповідних умов для розвитку;

- виховання національної гідності і особистої самоповаги, культивування в суспільстві неприйняття корупції, казнокрадства, обману, нестримного популізму і брехні;

- створення умов для реалізації традиційних рис українського народу – працелюбності, господарності, ощадливості, прагнення до знань;

- забезпечення з боку громадян і держави бережливого ставлення до пам'яток історії, культури і мистецтва;

- належне утримання і фінансування культурно-мистецьких закладів: музеїв, театрів, галерей, історичних місць і культурних комплексів, стимулювання інтересу до них, розширення та наповнення змістовною частиною мережі культурно-просвітницьких закладів;

- підтримки культурно-мистецьких об'єднань та окремих митців;

- заохочення меценатства, створення фондів підтримки культури і мистецтва, підтримки високопрофесійної мистецької творчості, яка забезпечує високий якісний рівень національної культури;

- активна пропаганда набутків національної культури;

- повернення незаконно вивезених з України цінностей матеріальної і духовної культури;

- створення умов для відродження і розвитку української мови, розширення сфер та територій її застосування, забезпечення умов для відродження та розвитку культур та мов інших національних груп в Україні;

- закріплення традиційних для української спільноти віротерпимості та толерантного ставлення до легально діючих церков і релігійних конфесій, які не сповідують насильство, розбещеність, соціальну ворожнечу, зневажливе ставлення до народу та інших конфесій;

- забезпечення свободи слова для всіх громадян, суспільних груп і громадських організацій, які діють в межах закону;

- реального захисту українського інформаційного простору від кіно-, відео- та видавничої продукції, яка проповідує насилля, ненависть, розбещеність, інші дії, несумісні з загальнолюдською мораллю, містить антидержавні, антиукраїнські ідеї та вислови, пропагує міжнаціональну ворожнечу.

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я ТА ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА

Партія вважає, що охорона здоров'я є одним з найважливіших чинників національної безпеки та повинна розглядатись як цілісна система, що складається із охорони генофонду нації, збереження здоров'я дужих та лікування хворих, охорони середовища проживання та середовища праці. Партія виступає за:

- реформування системи охорони здоров'я в Україні, а також розробку державної програми збереження населення, стимулювання його приросту;

- забезпечення гарантованих умов одержання достатнього набору безкоштовної медичної допомоги;

- запровадження системи страхової і сімейної медицини та чітке законодавче врегулювання цієї сфери;

- гнучке поєднання бюджетного і приватного фінансування галузі та послуг;

- ефективну боротьбу з причинами хвороб, які пов'язані з соціальним неблагополуччям у суспільстві;

- підтримку наукових досліджень у сфері медицини та фармакології, підтримку національного виробника у сфері виробництва медичної техніки та фармацевтики, впровадження вітчизняних наукових досягнень у виробництво;

- профілактику хвороб та пропаганда здорового способу життя, особливо серед молодого покоління.

Партія обстоює цілеспрямовану розбудову сучасної екологічної політики як невід'ємної складової системи національної безпеки на засадах ідеї сталого розвитку, яка передбачає задоволення потреб сучасного покоління, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти їхні потреби. Саме зміна світогляду, екологічна освіта, спрямована на духовно-моральне відродження суспільства, з врахуванням правових, природничо-наукових, національно-культурних та історичних чинників має стати наріжним каменем усієї діяльності, що пов'язана з природокористуванням.

МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА

Усвідомлюючи те, що молодь – це і майбутнє, і сьогодення, Партія виступає за:

- систематизацію державою своєї діяльності у відносинах з молоддю та молодіжними рухами, виконання перед ними своїх зобов'язань та обіцянок;

- забезпечення якісної загальнодоступної професійної та вищої освіти з урахуванням суспільних потреб;
- всебічну підтримку позашкільної освіти, орієнтованої на виховання, пошук, розвиток та підтримку обдарованих, талановитих дітей;
- активізацію правового та соціального захисту підлітків з метою створення необхідних стартових можливостей для їх повноцінного соціального становлення та розвитку;
- надання правової та інформаційної підтримки молоді в питаннях реалізації її культурних, освітніх та професійних потреб;
- створення державою стимулів для надання молодим спеціалістам першого робочого місця;
- створення фондів соціального захисту студентства;
- внесення до Державного та місцевих бюджетів коштів на кредитування будівництво житла для молоді та кредитів на освіту;
- надання державою належної фінансової підтримки молодим науковцям з метою зменшення їх відтоку за кордон;
- прийняття законодавчих актів, рішень державних органів та органів місцевого самоврядування, які б стимулювали підприємства, установи та організації, об'єднання громадян підтримувати талановиту молодь;
- пропагування здорового способу життя серед молоді, сприяння запровадженню, використанню та інформуванню щодо сучасних методів планування сім'ї;
- сприяння розвитку фізкультурного й спортивного руху, туризму, системи дитячо-юнацьких спортивних шкіл, туристичних клубів;
- залучення молодих людей до активної участі у національно-культурному відродженні українського народу, формуванні його свідомості, розвитку традицій та звичаїв.

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ВІЙСЬКОВА СФЕРА

Вважаючи систему національної безпеки необхідною умовою життєдіяльності людини і життєздатності народу, запорукою існування незалежної Української держави та визнаючи військову сферу однією з найголовніших складових цієї системи, партія відстоюватиме:

- створення дієвої системи національної безпеки, яка повинна гарантувати: необхідні умови життя та розвитку, права і свободи людини, фундаментальні цінності національної держави, політичну і суспільну стабільність, випереджаючий розвиток країни;
- раціональне використання і збереження загальнонаціональних природних ресурсів: продовольчого (земля) потенціалу, запасів води, корисних копалин, повітря, захист їх від зовнішніх і внутрішніх зазіхань;
- створення умов для приходу до влади патріотичних державних діячів, здатних захищати інтереси незалежної держави та кожного громадянина конкретними послідовними діями, протистояти зовнішньому і внутрішньому тиску;

- вирішення енергетичної проблеми шляхом диверсифікації джерел енергопостачання, масового переходу на електроенергію, широкого застосування альтернативної енергетики та енергозберігаючих технологій;
- кардинальні та рішучі заходи по боротьбі з корупцією і казнокрадством, створення максимально деполітизованого, з відповідними повноваженнями правоохоронного органу для протидії корупційним діям у вищих ешелонах влади, регулярне звітування про отримані результати перед суспільством;
- швидке здійснення судової реформи, насамперед в частині виборності суддів на певний термін безпосередньо мешканцями відповідних територій, суддів вищих категорій – суддівським корпусом;
- реальну реформу і деполітизацію правоохоронних та судових органів, створення системи запобігання побудові корупційних пірамід в цих органах та вчинення їх представниками дій на користь окремих партій, організацій, приватних осіб чи захисту своїх співробітників внаслідок корпоративної солідарності;
- розробку ефективної сучасної військової доктрини, яка б враховувала всі імовірні загрози, виходячи не стільки з міжнародних і міждержавних угод, а з реальної ситуації та дій інших держав;
- поступовий перехід до професійного війська та контрактної форми проходження військової служби, створення сучасних мобільних, технічно оснащених збройних сил;
- створення системи резервістів (національної гвардії);
- розвиток та бюджетне фінансування військових наукових розробок, в першу чергу в галузі високоточних озброєнь та «ноу-хау», переозброєння війська високоточною зброєю;
- державний контроль над військово-промисловим комплексом, необхідність його структурної і технологічної модернізації, надання ВПК державних замовлень для переозброєння військових сил;
- виведення іноземних військ з території України та якнайшвидшу ліквідацію іноземних військових баз.

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА

В питанні міжнародних відносин Партія стоїть на позиції безумовного захисту інтересів свого народу на світовій арені, забезпеченні гідної відповіді сучасним глобальним викликам. Партія за:

- прийняття зовнішньополітичної доктрини, яка базується виключно на національних інтересах України, твердість і послідовність у їх відстоюванні в стосунках з іншими державами і міждержавними утвореннями та інституціями;
- послідовне входження в європейський простір на прийнятних для України умовах без ярлика прохача чи «бідного родича»;
- досягнення повноцінного і рівноправного членства в євроатлантичних системах безпеки як оптимального варіанту гарантування військової безпеки, геополітичної стабільності та добробуту держави;

- досягнення Україною статусу регіонального лідера завдяки участі у вирішенні низки проблем спільно з державами Центрально-європейського та Балто-Чорноморського напрямків, активності та ініціативності у виробленні та реалізації спільних міжнародних проектів;
- рівноправні, взаємовигідні стосунки з усіма державами, в тому числі з центрами світового впливу (США, Європейський Союз, Росія, Китай);
- послідовність, відкритість і передбачуваність позиції держави на міжнародній арені;
- активне використання міжнародних зв'язків в першу чергу для взаємовигідного торгово-економічного співробітництва, просування вітчизняних товарів на світові ринки;
- надання системності та реального змісту інформаційній та дипломатичній роботі держави за кордоном, серйозну її активізацію, особливо у випадках виникнення міждержавних конфліктів чи інформаційних війн;
- дієвий захист українських громадян, які перебувають за кордоном, налагодження продуктивного діалогу та результативної співпраці з українською діаспорою.

Громадяни України дезорієнтовані та розгублені від повені обіцянок та гасел, від виборів до виборів їх підкуповують пайками та подачками, негодних кандидатів залякують знищенням бізнесу і неприємностями на роботі. Очевидно – пайок чи гроші швидко закінчуються і це лише крихти від того, що владоможці заберуть від кожного. Якщо не зруйнували бізнес чи залишили на роботі – це може бути тільки тимчасовим затишшям, адже їх апетити непомірні, а методи безчесні.

Ми не можемо допускати, щоби майбутнє держави продавали за кілограм гречки, за допомоги чи посади. Ми не маємо права боятись, щоб не боялись наші діти й онуки.

Ситуацію слід міняти докорінно, змінюючи систему підходів до функціонування влади, життя суспільства і місцевих громад. Саме для цього Республіканська платформа готова об'єднуватись з іншими патріотичними організаціями, надавати можливість реалізуватись в політиці активним і небайдужим людям, формуючи національну спільноту громадян з почуттям власної гідності й честі.

Подолання суспільної апатії, комплексу меншовартості та відчуття безнадії є одним з найважливіших напрямів діяльності всіх українських патріотів. Інакше не збережемо державу і націю, а прийдешнім поколінням залишимо руїну і стійке бажання з неї втекти.

Ми не пропонуємо дармових грошей, легких шляхів чи гучної слави. Ми пропонуємо працю заради великої мети – зміни українського суспільства для того, щоб всі отримали шанс жити по-людськи.

Сповідування принципу «Україна – понад усе!» – це віра у даність нам України Богом, віра у власні сили і в можливість постановня могутньої соборної національної демократичної держави та справедливого суспільства. Їх творення – наша спільна відповідальність перед собою, нащадками і Україною.